

Sygn. akt IV U 123/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **S. H.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powoda S. H. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód S. H. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 5 marca 2018 roku odmawiającej mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 12 lutego 2018 roku, kwestionując ustalenia komisji lekarskiej, w oparciu o które wydano zaskarżoną decyzję.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano art. 18 ust.1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2017.1368 ze zmianami). Wskazano , iż orzeczeniem komisji lekarskiej nie stwierdzono podstaw do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód S. H. od dnia 21 marca 2017r. był niezdolny do pracy i pobierał zasiłek chorobowy./bezsporne /

Od dnia 12 lutego 2018r. powód był zdolny do pracy.

Dowód : opinia biegłego sądowego psychiatry k.22-28

akta ZUS (w załączeniu) za wyjątkiem orzeczenia lekarza orzecznika ZUS

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2017.1368 ze zmianami) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie to przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Jak wynika z akt ZUS oraz przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego sądowego powód od dnia 12 lutego 2018 roku był zdolny do pracy, a zatem nie spełnił podstawowej przesłanki aby otrzymać prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Sąd dał wiarę w tym zakresie opinii biegłego sądowego albowiem stanowiła ona wnikliwą ocenę stanu zdrowia powoda, rzeczowo uzasadnioną, do której żadna ze stron nie wniosła pisemnych zastrzeżeń. Wprawdzie lekarz orzecznik ZUS stanął na stanowisku, iż powodowi należne jest świadczenie, jednak było to stanowisko odosobnione w zestawieniu nie tylko z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, ale przede wszystkim opinii biegłego sądowego, który szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477 14 §1 kpc oddalił odwołanie, w punkcie II zasądając koszty postępowania , od ponoszenia których (w przeciwieństwie do opłat i wydatków) powód nie jest ustawowo zwolniony (art. 98 i nast. kpc w zw. z §11ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DZU z 2018r. poz.265)